

Khác Gì Con Sáo Đã Sang Sông

Mới Đông lạnh buốt, Xuân nồng nàn
Cuối tháng Ba mùa Hạ đã sang!
Trời nắng nóng đến tê cả tóc
Đến nghe thơm ngát giậu hoa vàng...

Mùa Hạ, người ta ra biển dạo
Cho nên thành phố bỗng buồn hiu
Tôi đi phố lúc trời ban sáng
mà chảy mồ hôi ướt buổi chiều

Không biết nhớ ai mà nhớ thế
lòng buồn chất ngất Nước Non đâu?
Nhìn sông ngó núi người ta mãi
Về đứng soi gương thấy bạc đầu!

Lại nhớ những ngày trong Cải Tạo
Bốn mùa chỉ một tiếng chim kêu!
"Bắt Cô Trói Cột" buồn thê thảm
Mình chỉ mong nghe tiếng đạn vèo!

Sống mãi sống hoài nên sống chán?
Bạn vài ba đũa cà phê suông
Giọng cười khinh bạc còn đâu nữa
Thưa thốt ai chia một nỗi buồn?

Nhớ Lính nhiều khi hơn nhớ Mẹ
Mẹ già Lính trẻ đều chia tay
Mẹ yên phần mộ, còn hay mất?
Lính bãi sa trường không khói bay...

Tôi biết nhớ ai rồi đấy nhé...
Em mà! Cô Bé của tôi ơi...
Leo lên con dốc nhìn thung lũng
thấy rất sâu, xa, một bóng người!

*Mới mùa Đông đã hết mùa Xuân
Nay Hạ, mai Thu...tiếc nửa chừng
Mình đã làm chi sầu trọn kiếp
khác gì con sáo đã sang sông?*

Trần Trung Tá

